

عنوان مقاله:

رشد در سایه آسیب (بررسی رشد پس از آسیب در پاندمی کرونا)

محل انتشار:

سومین دوره همایش ملی روان شناسی و سلامت از سازگاری تا بهزیستی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

مهین ویس مرادی - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبایی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

به طور کلی تجارب آسیب زا و بحرآن های بزرگ مربوط به سلامتی نظیر بیماری کرونا، می توانند اثرات قدرتمندی بر افراد و جوامع بگذارند. اغلب پژوهش های موجود بر اثرات منفی یک رویداد آسیب زا نظیر اختلال استرس حاد، اختلال استرس پس از آسیب، اضطراب، افسردگی تاکید کرده اند؛ اما واکنش های منفی تنها بخشی از پیامدها و واکنش های افراد به حادثه یا رویداد آسیب زا را توجیه می کنند، قسمتی دیگر از پیامدهای یک رویداد آسیب زا می تواند رشد پس از آسیب باشد. منظور از رشد پس از آسیب تغییرات روان شناختی و شخصی مثبتی است که بعد از حادثه آسیب زا در فرد ایجاد می شود و فراتر از بازگشت به تعادل است و دارای اهمیت انطباقی است. در منابع مختلف رشد پس از آسیب با عناوینی نظیر منفعت یابی، شکفتن، آگاهی وجودی متعالی، منافع ادراک شده، تجدید خود، رشد مرتبط با تنش و مقابله انتقالی نیز مطرح شده است؛ بنابراین باتوجه به اهمیت موضوع این پژوهش با هدف بررسی مفهوم رشد پس از سانحه، ابعاد و مولفه های مرتبط با آن در جریان پاندمی کرونا، در قالب یک مطالعه مروری انجام و اطلاعات موجود از طریق بررسی کتب، مقالات پژوهشی و همایشی و جستجو در سایت های داخلی و خارجی، بدست آمده است. در نهایت نتیجه این پژوهش حاکی از آن بود که تعدادی متغیر فردی و اجتماعی می توانند رشد پس از آسیب را در افراد درگیر بیماری کرونا پیش بینی کنند. بنابراین می توان اقدامات و برنامه ریزی هایی در جهت مدیریت متغیرهای مرتبط با آن انجام داد تا بتوان در رویارویی با بحرآن ها، در مسیر رشد گام برداشت.

کلمات کلیدی:

استرس پس از آسیب، رشد پس از آسیب، کرونا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1869945>

